

ה. ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

עדים וזממים דממונא הוא. דכל המשלים יותר על מה שהיק כגון כפל ומשולמי ארבעה וחמשה קרי קנס דלנקמן בזה פירקין (ד' טו:) ובגון כל דבר קצוב האמור בתורה כגון חמשים של אונס ומפסח ומאה של מוֹיָא שם רע כולוהו הוי קנסא אבל מידי אחרינא ממונא: **סבר**

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ה'תתקכ"ח 1777 – ח' אלול – חתונה בין מלך פרוסיה פרידריך השני למרגרטה מברנדנבורג-שוורין. חתונה זו הייתה בין המלוכה הפרוסית לבין האימפריה הרוסית. חתונה זו הייתה בין המלוכה הפרוסית לבין האימפריה הרוסית.

חֲפִילוֹ נִמְחָן לֵנֶחָן לֵנֶחָן לֵנֶחָן לֵנֶחָן לֵנֶחָן
 מִחֲבִיב מִשּׁוֹם קִנְס בְּהִגְחֹל בְּחִרָה
 (לִקְחוּ דָּק קִיחַ): **רִיבְבוֹרָה דְּאִיתָ**
בִּיה מַעֲשֵׂה. דְּבִמְבוֹרָה בְּפִי נַעֲרָה
 (דָּק מוֹ). אִ"ר אֲלֵיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב לֹא
 נֶאֱמָרוּ דְּבָרִים הֵלֵלֹו אֵלֶּה כִּשְׁבַּעַל וּרִי
 יִשׁוּדָה אִיתָ לִּיה הֵם עַד שִׁשְׁכּוֹר
 עֲדִים: **בּוֹרֵם** כִּבּוּבֹת אֲשֵׁם
 מִיִּשְׁטָב. וְאֵעֱ"ג דְּתוֹלְדוֹת לְדָבוֹת
 דְּמִשְׁתִּין מִשְׁלָמִין נְמִי מִמִּיטָב מִ"מ
 הֵי אִי לֹאֹו קִרְיָנָה לְהוֹ אֲבוֹת
 הוּי יַדְעִי דְּמִשְׁלָמִי מִמִּיטָב:
תַּחַת נִתְיָנָה בּוֹ. בְּסַפְרֵי מִפִּיק
 בּוֹשֵׁת מוֹקֻנּוֹתָה אֵת כְּפָה
 וְלֹא תַחוּם עֵינֶיךָ (דְּבָרִים כה) וְיִלְךָ
 מַעֲדִים וּזְמִינִין לְכַדִּיב לֹא תַחוּם עֵינֶיךָ
 (שֵׁם טו) וְאִלִּי שֶׁהוּא גִיבְרָה שֶׁהוּא גִמְרוֹה
 מְדַלָּא קֶאֱמֵר אֲחִיא תַחַת נִתְיָנָה עֵינֶיךָ
 וְעִדִּים וּזְמִינִים פֶּרֶשׁ"י לְכַדִּיב בְּהוֹ
 נֶפֶשׁ בְּנַפֶּשׁ וְ"ל לְחַפִּילוֹ אִם הֵעִידוּ
 עַל רוֹחַ תַּם שֶׁהוּא אִם הֵעִידוּ פְּלוּי
 חֲבִיב לְפָלוּי מִנֵּה לְדֵינוּ בְּצִיבוֹרִית
 דְּמִשְׁלָמִי דְּמִיטָב דֶּלֶת רָחֹו לְחֵיב

אחרים ממיטב לא צריך קרא דמכאשר זמנ פסקא דיתחייבו וממיטב:
מאי קאמר. משום דלא מני לפרושי האי לא הרי כשאר לא
הרי שזש"ס קתממה מאי קאמר:

שן ורגל דכתיב בהן מיטב כרמו ישלם או כסף וגמרי מבור דכתיב
ס כתיב אשר ירשיעון אלהים ישלם [שם כג] בשואל כתיב שעלו אין עמו שלם
שוכר אינו כתוב בשורה אחת דינו כנושא פצע. בנזק לחובל
בן החובל (לקמן דף מה). צער כתיב פצע תחת פצעו ודרשין לו:
פצת כתיב נמיה שבו יתן ורפא. ויפצת תחת כתיב תחת בני אדם
נערות (דף מ:). חמשים כסף תחת העניו מכלל דליכא בושת ופגם.
כולהו חמשה דברים ידיה מהתם גמרינן. בתשלומי כפל כתיב
תחת וגו' וקין דגנב בכלל כפל הוא ובגזל כתיב נמיה ותן לאחר
וכמאן דכתיב תחת דמי. בלזנים ומפתה ומוציא שם רע כתיב
שקול כמורר הבתולות (שמות כג) במוציא שם רע וענשו אותו מזה
ה תחת: **מאי קאמר.** למה לי למיתני כלל: ותיסי אידי מניה. במה
ידי: לא אחיה. דמפרש לעיל רב לטעמיה ושמואל לטעמיה:

לכחוד

דברי' ר' עקיבא אומר
בעדים זוממין אין משלמין
על פי עצמן מפורש
בהלכות פ' כיצד העדים
נעשין זוממין ת"ד
דברים נאמרו בעדים
וזוממין אין נעשין
גרשה וכל חלוצה ואין
נולין לזרי המלקט ואין
משלמין כופר ואין נמכרין
בעבד רבא ר' משום ר'
עקיבא אמר אין אין
משלמין על פי עצמן.
הבביר' ר' עקיבא לגווייה,
שיבר כלל יזינו שלחום
הבן. כלומר א' חור
הדני' ר' עקיבא אמר
יכול שלם מן העלייה
מ', זה פ' המניח את
הדמי מ' המורסות את
החור לגווייה ונעשה.
ממן מבור חבורי גווייה,
אין שי עדים חייב לשלם.
דמי מן הטען שנית למסור
ואו לא ראייה אין עתיד
לפרש במקומן בפי הכותנ'
צאן אלרי. אשכחני אין
מבור נזיקין אין ביהדי
אבסו ומפגל. ואית ר' ליה
ממונא וקנסא. וחזק בידים
הדוקא דאין ממילא. ור' ליה
הב' ממונא דאין ראייה
בהרתה ומומא דאין
לידי באיסורא. ואית ר' ליה
מ' הדיק נזק דהדיק אשני
נזק. ואית ר' הדיק אשני
ב' מעשה, המורסין שם
ע' ורביבא אשני ב' מעשה
הרוממנ שוייה מעשה,
עדים זוממין, ורביבא אשני
ב' מעשה. מסור. ר' דני
אבות תולדותיהן כרונא
בהן ב' מתלדוהו ר' ליה
ב' חזק צדירות ודילמ' לא
גמרי' לה, ואמאי קרי ליה
תולדוהו ר' ליה מן
העלייה. וכלול מועדין
המחולקין ב' מן הקין.
ושן רוגל ברשות הרבים
(פ' הוריות) דאדחיתיה חול
פ' אמר ר' אבהו כלל הוא

(ב). אמר ר' אבהו כולן כאבות הן לשלם ממיתב. מאי טעמא, אמר אביי אתייהא תחת נתניה ישלם כסף. פ"י

(א) וייר סוס' ד"ה רא סדריא (ב) וי' דברא"ש רש מליסין מ"ש מל הרב"ש דה

[illegible]